

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kafipot po Goriškem in Gradščanskem“ in „Kafipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne svez“.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlane naročnine se ne odzivamo. Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorice. Dopisi naj se pošiljajo le urednistvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matijesi v ulici Formica, I. Hovaški v Koronski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Šest suhih let.

Prvo zasedanje deželnega zbora.

(Dalje.)

Napredni poslanci so se postavili pri vstopu v deželni zbor na to stališče, da v deželni hiši naj nehalo politične razprte, kajti tam si stojimo v nasprotju z Lahi. Slovenci morajo biti edini, kakor so Lahi edini. Želeli so, da bi sodelovali skupno s klerikalci, saj se imamo vendar v deželnem zboru boriti za vseobče naše koristi pred vsem gospodarskega značaja. Toda klerikalci tega niso hoteli. Odklonili so skupni nastop z naprednjaki v deželnem zboru. Seveda dr. Gregorič je bil že zvezan s Pajerjem. To je tudi prav hitel kazati v javnosti, kajti srčno se je radoval, ko so mu pomagali liberalni laški zvezniki ovreči izvolitev dr. Treota. Takrat se je pokazala očitno zveza Gregoriča s Pajerjem. Pokazalo pa se je tudi, da obstoji ta zveza na celi črti. V četrti seji je bila na dnevnem redu volitev članov in namestnikov v prizivne komisije za pridobitno in osebno dohodarino. Tu se je zopet pokazalo združenje slovenskih klerikalcev z laškimi liberalci. Sestavili so si listo iz slovenskih klerikalcev, ki je bila izvoljena.

Od tu naprej smo bili na čistem, da slovenska delegacija po krivdi klerikalcev ne bo hodila enotnih poti, marveč da se bo vsila v deželni zbor in odboru le Pajerjeva volja. Prepričani smo bili, da bo ta volja obrnjena proti Slovincem ter da bodo slovenski sinovi pomagali staremu laškemu lisjaku skozi inkozi pri delu proti Slovincem. Tako je tudi bilo.

V omenjeni seji, ki je bila zadnja, se je dovolilo nekaj podpor — napredna poslanca Štrekelj in Tuma pa sta pokazala, da sta prišla v zbornico zavzemati se za gospodarske koristi goriških Slovincov. Štrekelj je zahteval v proračuna za leto 1902. v svrhu brezobrestnih posojil namesto

20.000 K 50.000 K, od katerih naj bi dobila Vipavska dolina 30.000 K, kraji z mešano kulturo, Kras in Brda, pa 20.000 K. Dr. Tuma pa se je bil zavzel posebno za preiskavo razdelitve goveje živine po gorah zlasti radi „nedostatkov“, katerih se še spominjajo Gorjani. Zahteval je tudi regulacijo hudournika Šjaka.

Po tem zasedanju je bilo veliko krika po farovških listih, kjer so si klerikalni kolodje meči roke samega veselja, da so njihovi poslanci združeni z liberalnimi Lahi ter da nočejo skupnega nastopa z naprednjaki.

To je bilo ostudne pisarije in zaletavanja v poštene moze, to je bilo perfidnosti in podlosti, da ne kmalu kaj drugega! Posebno so povdarjali še, da so pristopili pod Gregoričovo komando tudi poslanci veleposelstva, češ, tako so napredni poslanci osamljeni. Dr. Gregorič je pač moral imeti koga, da ga more napadati, koga, da more znašati nad njim svojo sveto jezičico; izbral si je v ta pobožni namen napredne poslance. Svoje veselje nad vsem tem pa so belili klerikalci s svetim geslom: Vse za vero, dom, cesarja! Kadar so bili najpogostejši, kadar so najbolj za norca imeli svoje volilce, so udarili z loparjem po naprednih poslancih, potem pa hinavsko vskliknili: Vse za vero, dom, cesarja!

Šlo jim je za to: udušiti v ljudstvu prve vtise o njihovi zvezi s Pajerjem; slo jim je za to, omrziti pri ljudstvu napredne poslance in napredno stranko, seveda z lažmi in obrekovanjem, da bi se potem oni toliko bolj svetili v glorijski narodnih delavcev. Pravo sleparsko delo! —

Kmalu po tem zasedanju je prišel v deželni odbor Klančič. Berbuč in Klančič! Razsodni ljudje so opravičeno sklepali roke: Kaj bo, kaj bo! Na naši strani Berbuč, o katerem sam dr. Gregorič trdi, da ni za no beno rabo, in sedaj še Klančič iz Podgore! Dva popolnoma nesposobna moža nasproti trem laškim juristom!

(pretepti) in »gourmander« (okregati, ozmerjati). Nastalo je vsled tega seveda neljubo nesporazumljenje, in Beaufort je prišel skoro v neprijeten, a pri tem komičen položaj, iz katerega se je rešil šele, ko je bila vsa stvar pojasnjena.)

Ta filologična pomota Beaufortova je vzbudila mnogo smeha; sicer so pa bili znani o njem taki in podobni kozli in prešli že skoro v pregovor. Sedaj so naši štirje prijatelji sklenili, da se odpravi za vselej iz njihovih prijateljskih sestankov vsak duh strankarstva in da se smeta d'Artagnan in Porthos norčevati iz princev pod pogojem, da Athos in Aramis lahko obirata Mazarina.

— Pri moji veri, pravi d'Artagnan svojima prijateljema, prav imata, da sta jezna na tega Mazarina, zakaj zagotavljam vaju, da tudi on vama ne želi dobrega.

— Ba! Ali res? pravi Athos. Ko bi vedel, da me pozna ta kozel po imenu, bi se dal prekrstiti, samo zaradi tega, da ne bi kdo mislil, da tudi jaz njega poznam.

— Ne pozna vas po imenu, temveč po vaših delih; on ve, da sta posebno dva viteza pripomegla Beaufortu do bega, in ponavljam vam, da ju zasleduje z vso unemo.

— Po kom?
— Po meni.

*) V izvirniku stoji ta anekdota dobesedno, kakor jo pripoveduje d'Artagnan, ali prevajati jo, nima pravega smisla, ker bi jo bilo treba popolnoma spremeniti, ko bi se ji hotelo dati ono komično lice, ki ga ima v francoščini ravno zaradi igranja z besedama »gourmer« in »gourmander«. Prim. Calmann-Lévy-jevo izdajo od leta 1882, II. zvezek, stran 58—59. Op. prel.

DOPISI.

Iz kanalskega okraja.

Iz Kala. — Preteklo je že en mesec po novem letu, ali iz našega Kala se ni noben oglašil in poročal, kaj se je novega pripetilo. Lahko bi se napisal cel zgodovinski roman. Prvi dan novega leta pri popoldanski službi božji je videl pisec teh vrstic zanimiv slučaj.

Prišel je neki klerikalec v cerkev in pokleknil je zadej za klopmi; prvi hip se ni opazilo, zakaj se ta pobožni kristijan tako cinga tje in sem; mislilo se je, da ne more zadeti prave navpične smeri, ko pa ni bilo temu konca, se je šele spoznalo, da ga gugajo vinski duhovi, in vsako toliko časa je naredil tje na stran „ti“; guganja in cinganja ni bilo konca, dokler ni šel iz cerkve. Zraven njega je klečal pa neki naprednjak mirno kakor se spodobi kristijanu. Prišlo mi je na misel o tistih dveh osebah, ko sta molila v tempeljnu farizej in cestinar. Kdo je šel opravičen iz tempeljna, je povedal sam Kristus. Moj namen ni osebe obrekovati, ampak ker se štelijo klerikalci, da so oni posebni kristijani, in kako da smo mi brezverci, da ne verujemo v Boga, moram to povedati. — Pri nakladi za farovž nas ni nobeden vprašal, zakaj mi plačujemo, ker nismo kristijani; farovž se je lepo popravil, in plačali smo vsi skupaj »kristijani« in »brezverci« 6000 K.

19. t. m. je prišel tisti glasoviti »urmohar« iz Bat, da so volili predsednika in podpredsednika za živinsko zavarovalnico. Izvolili so za predsednika Štefana Bratuža iz Kala, podpredsednika pa starega župana. Kakor se vidi, so izvolili pravo klerikalno inteligenco. Po vsem delu se je zvečer zbralo pri Bratužu njih družba in tudi Zlomšek z njimi; sta se prav hudo skregala Hrustija in neki mož, pobožni Zlomšek se je pa jekal.

Lahko se je ta Zlomšek jokal, če pomisli, koliko prepira in sovraštva je on napravil v našem Kalu. Kako smo poprej mirno živeli drug z drugim. Kako on ne more videti tistega, kateri ne trobi v njegov rog;

on tako prezira naprednjaka, da niti govoriti noče z njim.

Vidi se iz tega, kako postopa z lastnikom šolske sobe; pritožuje se in nadleguje krajni šolski svet in okrajni šolski svet, tako: 1. da se dosti ne snaži in pometa; 2. da se dosti ne kuri; 3. da se preveč kadi.

To pa vse iz osebnega sovraštva, ker lastnik šole je naprednjak in je zahteval, da mu mora otroke v šoli varovati, katere on zapre za kazen; ker se mu je lastnik odločno vpri, sta se hudo skregala.

Potem bi rad ta Zlomšek, da bi se nova šola kar na enkrat sezidala, da bi se potem on oženil in stalno naselil. Ako bi se imelo to zgoditi, bilo bi pa dosti boljše, da se še ta uniči.

Mi ne bomo mirovali, dokler ne pobere šila in kopita; mi plačujemo učitelja, da uč našo mladino in širi izobrazbo vsestransko; on pa nima o nas dobre besede; to se vidi iz tega, ker se je izrazil, da prosi okr. glavarstvo za dovoljenje, da bo smel nositi revolver, da ne sme po noči ven.

Naj gre pogledat v kazenski zapsnik, bo videl, koliko naših mladenčev in mož je kaznovanih zaradi telesne poškodbe; potem bo šele videl, kako smo hudobni!

V tej šoli se že poučuje 35 let in v vseh letih ni bilo toliko pritožb, kakor jih je od 14. maja l. l. Imeli smo ves čas dobre in mirne učitelje, in nobenih sitnosti nismo imeli z njimi. Konec vsem temu naj bo ta, da Lomšek mora iti iz Kala.

Iz goriške okolice.

Iz srednjih Brd. — Ha — ha! Kdo se ne bo smejal!

Pobožni klerikalci so izrekli v zadnji »Prim. glisti« neko bombastično zahvalo poslancu Fonu, ker je povzdignil svoj glas za briske kolone. Kdo se ne bo smejal tej bedasti zahvali!

Fon se menda še spominja, kaj je obljubljal pred volitvami nam Bricem, naštev. I je celo vrsto brislih potreb in teženj, rotile se je pred Bogem in svojo dušo, da bode delal za svoje volilce, ako ga izvolijo; a kaj je napravil doslej — nič drugega kot povzdignil

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev.“

Francoški spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Princ je poslal takoj Mazarinu petdeset tisoč lir ter ga prosil, naj mu nikdar več ne piše; poleg tega mu je ponudil še dvajset tisoč lir, če se zaveže, da ne bo več govoril z njim.

— Kaj je naredil Mazarin?

— Ali je bil razžaljen? vpraša Athos.

— Ali je dal poslanca preteptati? vpraša Porthos.

— Ali je sprejel svoto? vpraša d'Artagnan.

— Uganili ste, d'Artagnan, odvrne Aramis.

In vsi so se tako glasno zakrohotali, da je prišel gostilničar ter vprašal, če gospodje česa želijo.

Mislil je, da se tepejo.

Slednjič se je veselost poglobila.

— Ali se smemo lotiti Beauforta? vpraša d'Artagnan; mene zelo mika.

— O, le začnite, odvrne Aramis, ki je tako dobro poznal tega duhovitega in pogumnega Gasconca, ki se ni nikdar v boju za korak umaknil.

— In vi, Athos? vpraša d'Artagnan.

— Obljubim vam na mojo čast, da se bomo smejali, če nam poveste kaj dobrega, odvrne Athos.

In d'Artagnan začne praviti neko anekdoto, kako je Beaufort nekoč zamenjal nevede besedi »gourmer«

— Kako to?

— Da, že danes zjutraj je poslal pome, da me vpraša, če mu morem kaj poročati.

— O teh dveh plemičih?

— Da.

— In kaj ste mu odgovorili?

— Da ne vem še nič, da pa obedujem z dvema osebama, ki bi mi mogli kaj povedati.

— To ste rekli! vsklikne Porthos, čegar obraz se raztegne v dobrodušnem nasmeh. Bravo! In to vas prav nič ne straši, Athos?

— Ne, odvrne Athos, Mazarinovega poizvedovanja se ne bojim.

— No, pa povejte mi, pravi Aramis, česa se neki vi bojite!

— Kes je, sedaj vsaj se ne bojim ničesar.

— In v preteklosti? vpraša Porthos.

— Ah, v preteklosti, pravi Athos ter vzdihne, to je nekaj drugega; v preteklosti in v bodočnosti...

— Morda se bojite za svojega mladega Raoula? vpraša Aramis.

— Prav! pripomni d'Artagnan, nihče ni bil še ubit pri prvi priliki.

— Tudi pri drugi ne, pravi Aramis.

— Tudi pri tretji ne, pristavi Porthos. Sicer pa, če koga ubijejo, pride nazaj; dokaz temu je, da smo mi tu.

— Ne, odvrne Athos, tudi Raoul me ne vznemirja, zakaj upam, da se bo vedel kot plemič, in če že umrje, umrje hrabro; toda čujte, ko bi se mu res pripetila ta nesreča, potem...

Athos položi roko na svoje blede čelo.

je svoj glas na cesarskem Dunaju ter označil sploh, da se živi; in to je vse!

Ubogo ljudstvo, kako dela za te Fon! Ako bodeš kaj zahtevalo, obrni se do gosp. Štreklja, on gotovo izpolni tvojo željo.

Glas povzdigniti, je ono; ali če bode glas upoštevan, je pa drugo! Ali ni res, gosp. Fon!

Ha — ha! Preponižno vas prosimo, pravijo dalje zapeljane reče, vstrajajte pri svoji akciji!

Zopet nova! Ponižno prositi poslanca Fona za drobtinice! Bedak je oni, ki je pisal to prismojeno zahvalo! Foncemu „glasu“ se sami klerikalci smejejo, ker je neizvedljiv.

Ta ponižna prošnja dela za Fona jako slabo reklamo — da celo sramoto! Iz nje se sklepa, da Fon ne vidi potrebe Bricev, zakaj poslanec kot tak mora imeti pred očmi vedno le blagor ljudstva; pogledimo na Kras, kako se gospod Štreklj poteguje in dela za svoje volilce, vedno je med ljudstvom, a Fon — Gregorčič — lepo počivata doma, nikjer se jih ne vidi, le kadar so se bližale volitve, sta agitirala za svojo osebo, posebno pa Fon, ki je bil skoraj vsaki dan v Brdih.

Ljudstvo božje srednjih Brd in vse goriske okolice, ne poklekuj pred Fonom s prošnjami, ker tako delajo berati, ampak zahtevaj od njega vse, česar ti je obetoval pred volitvami; pravico imaš zahtevati, ti si njega volilo, ti si mu dalo moč in ti mu je lahko tudi vzameš; zahtevaj torej, da tvoja poslanca delata! Glej gosp. Štreklja! Kako se on muči, kako on dela; njegovo delo prihaja iz srca, katero vedno bije le za svoje volilce. Kako ostudno se ga klerikalci črnili, da je brezverec, odrekli so mu vsako sposobnost, črtili so ga, obrekovali ga brez konca — a on je zmagal! Gospod Štreklj ljubi svoje volilce, žrtvuje se za nje; klerikalce pa boli — zakaj vidijo — mož dela in ne lenari kakor klerikalni poslanci. Gospodu Štreklju se pa mi Brici priporočamo, naj on pomaga, kako je pomagal Pavčičanom in drugim, ki spadajo v področje „klerikalca“ Fona.

V Krombuhu so že več časa zmanjkavale kokoši, ne da bi se prišlo „kraguljem“ na sled. Pred kratkim je pa krčmar Vižin iskal po gostilnah in hišah 4 dni kako sled, ker tudi njemu je zmanjkalo več kokoši. Posrečilo se mu je zvedeti one fante, kateri imajo tako radi kokoši „rižot“ in dal si je od njih plačati kokoši, stroške in sploh vse, kolikor je perabil one štiri dni, ko je iskal kokošarje. — Sedaj na koncu vsega je pa še orožništvo zvedelo za ta kokoši „špas“ in naznanilo je Antona Velikonja, Petra Hvaliča in Antona Perica radi tatvine okr. sodniji v Gorici.

V Podgori je zadela včeraj popoldne kap na srce občinsko babico, po domače „Trnovko“. Ostala je mrtva na hip. Imela je 57 let.

Iz komenskega okraja.

Komenski nadučitelj gospod Anton Leban obhaja 1. februarja t. l. 30 letnico, odkar je prišel službovat v sežanski okraj! — Še mnogo let!

Iz tolminskega okraja.

Shod katoliških kmetov pri Sv. Luciji. — Vršil se je preteklo nedeljo v Vugovem salonu; vabila so bila razposlana na vse hribe in doline, a zbornali so skupaj le kakih 40 oseb; polovico teh iz Volčanske fare pod vodstvom učitelja Bratina iz Sela; Sv. Lucijo je zastopal edini uniformirani pismonoša ali mežnar.

Shod vršil se je med večernicami v nedeljo, da se ne bomo čudili pridigi dr. Dermastje, kateri je udrihal čez vse, kar ne trobi v njegov kranjski rog. Posebno hud je bil nad trdovratnimi obrtniki, proti katerim je ščuval uboge kmete. Hvalil je na vse pretege „delovanje“ katoliških deželnih poslancev, ter izjavil, da on, če tudi sto let živi, ne doseže niti do kolen dr. Gregorčiča.*

Povedal nam je tudi, kaj vse dobrega nam prinese prihodnji deželni zbor in tudi to, da bode smel vsak kmet loviti zajce koder bo hodil. — Med tem se je zbudil Lapanja, kateri je do sedaj dremal na stolici, ter povedal, kako je trpel in koliko se je

žrtvoval v pretekli šestletni dobi. Omenil je tudi, da je v navskrižju s kmeti, ker jim ni še končal razdelitve, prevzete v delo vže pred 15 leti, ter končal: Pa še Bog ne more vsem vstreti! — Navzoč je bil tudi kandidat Torkar, kateri se je moral odpovedati na korist Lapanje. Vsled razočaranja ni mogel ziniti besede. — Dr. Dermastja naznanil nam je, katere katoliške poslance moramo voliti in na predlog Skalarja so bili molče potrjeni: Gregorčič, Lapanja in Fon.

Ker je bilo še dosti časa, zapel nam je Majnč eno in potem je bil shod končan. — Razšli smo se s solzami v očeh, da se ne moremo rešiti tako požrtvovalnih poslancev in z zavestjo, da smo zaslužili „žrnado“ v nebesih, ako tudi smo bili le v krčmi in ne pri večernicah.

Iz kobariškega okraja.

V Staromestu priredi rokodelsko bralno društvo „Svoboda“ dne 29. t. m. plesno veselico v prostorih g. Ivana Volariča pri Robiču. Začetek ob 4. popoldne. Svirala bo godba iz Kobarida. Vstopnina za ude 1 krono, za neude 1 K 40 vin. K obilni udeležbi vabi odbor.

Kobariška čitalnica priredi 9. t. m. ples s sodelovanjem gospa, in sicer v veliki dvorani hotela „Deveta“. Svirat bo oddelek vojaške godbe 47. pešpolka iz Gorice. Vstopnina K 2.

Iz sežanskega okraja.

V Povirju se vršijo roditeljski sestanki. 26. jan. je bil tretji sestanek. Učitelj Mervic je predaval o laži in boju proti njej, župnik je govoril o verski vzgoji. Mater je bilo navzočih okoli 30.

Vinogradsko društvo v Tomaju bo imelo 9. t. m. ob 3. pop. svoj redni občni zbor v društvenih prostorih.

Privoščite otrokom igre

na prostem tudi po zimi. Toda ne skrbite samo za toplo obleko in obuvanje, nego tudi zato, da se ne prehlade. Predno gredo na prosto, dajte jim nekoliko Fayovih pristnih Sodenskih pastil in prepričali se boste, da učinkujejo izborna. Škatljica Fayovih mineralnih pastil stane K 1.25. Fayove pristne mineralne pastile se dobe po vseh lekarnah, drogerijah ter v trgovinah z mineralno vodo.

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogrsko: W. Th. Guntzert, Dunaj IV/L. Grosse Neugasse 27.

Klerikalni kandidatje.

Šjor Bolko iz Črnič.

Prva je „zablestela“ na klerikalnem volilnem obzoru zvezda kandidata Bolkota iz Črnič. Don Gregorcig je prižgal to zvezdo ter jo naravnal na skupino slovenskih veleposestnikov, od katerih zahteva, da naj tavajo lepo naprej v znamenju Bolkotove zvezde ter volijo po želji in ukazu njegovem. Ali ta zvezda sveti preslabo, tako da je niso veleposestniki nič kaj radostno pozdravili. Jo predobro poznajo, da ni zvezda-vodnica, ampak zvezda-zapeljivka, ki vodi v škodo....

Pa ker je bil priglasi prvi Leopold Bolko iz Črnič, se spodobijo, da ga lepo pozdravimo. Bon žorno, šjor Bolko! Naj ne zamerijo, da smo jih pozdravili po laško. Tako pač pritiče v lepih časih laško-slovensko-klerikalne zveze!

Šest let je že bil poslanec Bolko. Veleposestniki so stavili vanj takrat nekaj zaupanja in mislili so, da zna in ve gospod Bolko več nego ve in zna v resnici. Za deželnega poslanca ni pokazal najmanjše sposobnosti. Zato pa je bil dolgih šest let le statist. Če je Gregorcig ukazal, oziroma če ga je Berbuč poleg njega dregnil, naj vstane v deželnem zboru, pa je vstal; če je videl, da se Berbučeva masa tik njega noče dvigniti kvišku, pa se tudi on ni dvignil. Prav lepo priden in pokoren poslanec je bil šjor Bolko. Ni čuda torej, da si ga želi don Gregorcig zopet poleg sebe. Bolko je navadno molčal v deželnem zboru, previdno molčal v obeh deželnih jezikih — včasih pa je bil vendar prisiljen kaj poročati. Dali so mu najlažje delo: poročila o kakem sirotinskem zakladu. „Siamo al numero 98 dell'ordine del giorno. E' relatore l'onorevole Bolko“ je rekel Pajer in Bolko je

vzel v roko poročilo pa čital: „dvajsti tavežent pet no štirideseti“. Takrat so vsi drugi poslanci čeburjali, samo Faidutti je imel vselej posebno veselje in dopadajenje nad Bolkotovimi „taveženti“. Prav iz srca se mu je smejal z na sprotne strani. Drugega dela ni imel... samo enkrat proti koncu že je bil povedal par besed, pa še tiste je prišel s „če na falim“... „Špasen“ gospod!

Toda doletela ga je bila velika čast. Prišel je v kuratorij deželnega hipotečnega zavoda. Ko se je ustanovil deželni hipotečni zavod, je seveda glasoval zanj, ker so glasovali drugi njegovi „somišljeniki“ — vedel pa ni, kaj je pravzaprav to: deželni hipotečni zavod. Glavo si je belil mož, kaj bo to: deželna hipotečna banka, slednjič pa le poprašal, kaj pravzaprav pomeni ta banka. No, razložilo se mu je in Bolko se je oddahnil. „A, to je ane sorte posojilnica“ je vskliknil. „Pej, zakaj tako čudno ime?“ Pravijo, da še sedaj ne zna prav izreči: hipotečna banka. V sejah kuratorija je sedel in kimal in pa spal v pravem pomenu besede. Nič se ne muzejte! Je vse res! Nekaj časa je bil celo predsednik.

Deželna hipotečna banka plačuje zagriženemu laškemu listu „Corriere Friulano“ letno podporo. Morda jo plačuje tudi „Gorici“, kajti ta dva lista sta videti oficielna v tem deželnem zavodu. „Corriere Friulano“ nesramno blati Slovence — šjor Bolko seveda se ni nikdar uprl temu, da bi se črtala podpora iz deželnega denarja temu nesramnemu listu. Bog varuj, kaj pa bi rekel Gregorčič!

V deželno hipotečno banko je spravil sina poštnega upravitelja Roghella (kraški Rogelja), čeprav se zna ta mladenič nič slovensko. Ali Bolko ima vipavsko pošto, in poštarji moremo držati skupaj, si je mislil Bolko. Kaj če ne zna slovenski! To ni nič. Že razjasni Berbuč v „Gorici“, da je to pridobitev za Slovence, če se vzame v deželno službo človeka, ki ne zna slovenski.

In tako je živel Bolko naprej v sladkih sanjah in v zlatih časih — kar je prišel ta neumni trenutek, ko neha poslanska doba. Čemu? zakaj ne traja kar naprej?

Sedaj se peha za kandidacijo in Gregorcig je prižgal njegovo zvezdo. Zablestela je, ali prinesla ni nič učaka. Umika se za goro, kmalu zatone in ubogi Bolko bo zdihoval... vrne li se še kdaj?

Zveza narodnih društev.

„Narodna Prosveta“ naznanja, da so se v četrtek 30. pr. m. določile za ruski tečaj sledeče ure: za I. oddelek ob ponedeljkih in četrtnih točno ob 7¹/₄ (ne ob 7, ker takrat še konča pevska vaja), II. oddelek ob sredah in sobotah točno ob 6¹/₄; zraven tega še izven programa ob torkih in petkih točno ob 7 posebne ure, katerih se udeleži lahko vsakdo iz obeh oddelkov tečaja ter tudi iz snujočega se literarnega tečaja. Redni pouk se prične prihodnji teden. Mesečnina 2 K se plačuje naprej na roke gospoda učitelja Sergeja Ivanoviča Uluhanovega.

Opozarja se na že napovedani sestanek danes ob 6¹/₄ zvečer zastran dogovora o ruskem literarnem tečaju.

Prostori: dvorana Pevskega in glasbenega društva v „Trgovskem domu“.

Iz knjižnice „Narodne Prosvete“ je vzelo meseca januarja 191 strank 319 knjig. Tiste stranke, ki imajo izposojene knjige delj časa, naj vrnejo knjige tokom 3 dni, sicer pride sluga po nje. — Ob torkih je knjižnica odprta do 8. ure zvečer.

Otvoritev društvene knjižnice v Rencah. — Tamburaško in pevsko društvo „Svoboda“ je otvorilo v nedeljo 26. pr. m. društveno knjižnico. Otvoritve so se vdeležili udje, g. župan in drugi obituarji. Na pozdravni govor predsednika sledili sta dve predavanji. G. U. Pavlica, nadučitelj v Bukovici, je predaval: Kako naj s pridom beremo knjige. Gosp. predsednik nadučitelj T. Vižintin je pa predaval o slov. slovstvu do Prešerna. Zahvaljujemo se obema gg. in prosimo, da nadaljujeta. Društvo „Svoboda“ je z otvoritvijo knjižnice spolnilo velik del svojega programa. Želimo društvu in mladi knjižnici najboljši uspeh. Ob enem s knjižnico je združena tudi bralna soba, v kateri se udom na razpolago časopisi in beletristični listi; vidi se iz tega, da društvo „Svoboda“ vspešno deluje. Za leto 1908 vodi društvo sledeči odbor: Predsednik: Rudolf Vižintin, podpredsednik: Oskar Fratik, tajnik: Urh Pavlica, blagajnik: Alojzij

Stepančič, gospodar: Ivan Stepančič, odborniki: M. Bajc, Josip Žnidarčič, Josip Turel, Fran Pičulin, knjižničar: Josip Sipin, pregledovalec: Josip Cotar.

Domače vesti.

Zborovanje narodno-napredne stranke se bo vršilo v četrtek 6. t. m. v Gorici v „Trgovskem Domu“ ob 11. uri popoldne. Razposlala so vabila pred vsem na člane izvrševalnega odbora, krajne odbore in druge zaupnike. Kdor se hoče udeležiti, pa ni dobil vabila, naj se oglasi poprej v pisarni izvrševalnega odbora v Gospodski ulici št. 7., kjer dobi vstopnico.

Zborovanje bo velevažno, zategadel je pričakovati obile udeležbe.

Najbrže se udeleži zborovanja tudi državni poslanec Štreklj.

Darovi za „Dijaško kuhinjo“. — Pet. Brelih, tehnik v Pragi, je nabral 6 K v Cerknem. Lav. Cvetnič iz Trsta je daroval preostanek naročnine „Primorca“ v znesku 3 K. Dve odstotni popust plačilnih kuponov v trgovini g. A. Gabrščka v Trg. domu je znašal 4.32 K. Nabiralnik v Marušičevi gostilni v Solkanu je dal že tretjo vsoto 13.88 K. Na račun mesečnine so prišle 3 K.

Spominjajte se „Dijaške kuhinje“ vsi prijatelji mladine v veselih družbah, pri stavah, pri izletih, pri društvenih sejah i. t. d.

Zagrebno slovar leksikonu, a upamo, da ne bo neodpustna. Izdano namreč, da se bo ne pevskega večeru žens. zbora „pevs. in glasb. društva“ 15. febr. poleg drugih za Gorico novih skladb proizvajala znana Prešernova „Nezakonska mati“ v povsem novi J. Michlovi kompoziciji. To je globoko zamišljena koncertna točka v velikem slogu za sopran s spremljevanjem glasovira. Gospod pevovodja se je iz posebne ljubeznivosti in v vspodbudo ženskem zboru odločil, da prvič v zvokih oživi njegovo delo ravno na tem koncertu. Ta novi umotvor komponista, ki je ravnokar v Ljubljani s svojim „Človeka nikar!“ obudil občo pozornost, bo brezdvajbeno privlačna sila glasbenega večera.

Kako tožak je boj s klerikalizmom, so je pokazalo pretekli teden na Štajerskem pri dopolnilni volitvi za deželni zbor. Stali sta si nasproti klerikalna in narodna stranka. Klerikalna je pač taka, kakoršne so klerikalne stranke povsodi. Narodna stranka na Štajerskem pa je po svojem programu in organizaciji prava kmetijska stranka. Klerikalna stranka je šla v boj proti njej z istimi sredstvi, kakor se bojuje z vsako nasprotno jej stranko. Narodna stranka je razkričana za liberalno in brezversko stranko, dasi ima le narod in gospodarski program. Zmerjali so narodnjake za liberalci, po cerkvah so rohnili proti „brezverski“ stranki itd. Kje se je zgodilo? Naznaniti smo morali, da je zmagal klerikalni kandidat Terglav, ki je skoro analfabet. Ta človek je naslednik vrliga delavnega dr. Dečka, katerega so klerikalci duševno ubili.

Tu se zrcali jasno pritisk duhovščine; ki je velikanski ter izda največ v zadnjem trenutku. Pred volitvami je še marsikdo protiklerikalec. Ali kadar pridejo nad njega nunci z vero in večnim pogubljenjem, kadar začne žena tarnati, potem pa se marsikateremu omehča protiklerikalno srce, da voli, kakor ukaže gospod nunc.

Tudi po naši goriški okolici je sedaj skoro vse protiklerikalno. Seveda navidezno. Kako pa bo na dan volitve? Takrat se utegne pokazati, da so bili računi marsikje čisto napačni. Mi seveda želimo zmage protiklerikalcem, pa naj se imenujejo že Petri ali Pavli!

„Vera je zasebna stvar“. — Dr. Šusteršič, generalissimus klerikalcev, je rekel lani v Ljubljani dobesedno: „Mi ne preiskujemo, če je kdo veren! To naj vsak opravi s svojo vestjo.“ To se pravi, da je klerikalnem vera deveta briga ter da je prostora v klerikalni stranki za vsakega brezverca; da le dere s klerikalci, pa jim je dober, vera je čisto postranska stvar. — V Gorici je rekel dr. Breclj dobesedno: „A političke stranke ni naloga zasledovati, nadzorovati in ocenjevati, kako kdo vrši svoje verske dolžnosti.“ Postavil se je na tisto stališče kakor Šusteršič. — Sedaj pa so volitve. „Primorski list“ je že začel slepariti z vero. V zadnji številki že očita pravi, da vera ni zasebna stvar; o tistih, ki govorijo, da je vera

*) V Mirnu je pa pravil, da so se „katoliški“ poslanci z motili glede deželnozbornskega volilnega reda. Torej „zmotili“ se je bil tudi Pajerčič. Ali ljudje dobro vedo, da je takrat Dermastja le farbal in da farba še naprej. Kaj je že govoril pri Rebku: O advokatih, ki imajo okoli prstov ovite laži.

zasebna stvar, namigava, da hočejo vreči križ iz šole. — Po tem izvajanju so pa klerikalci tisti, ki hočejo vreči križ iz šole, ker so izjavili po shodih, da je vera zasebna stvar. Šustersič in Breclj bosta torej metala križ iz šole! — Dobro, da vemo.

Učiteljski kandidat za splošni volilni razred za deželnozborske volitve je dornberški nadučitelj g. Ignacij Križman. G. nadučitelj Bajt iz Ajdovščine je klical učitelstvo v Gorico v namen, da si izberejo iz svoje srede moža, katerega bi proglasila agrarna stranka za kandidata v splošnem volilnem razredu. Temu vabilu se je odzvalo okoli 30 učiteljev, ki so proglasili gosp. I. Križmana za kandidata.

Socialni demokrati se niso proglasili kandidature za splošni volilni razred. Imenujejo se pa imena: Milost, ki je bil lani kandidat za državni zbor, Kopač in trgovec Vrčon v Skriljah na Vipavskem.

Odvržena kandidata. — V nedeljo so bili postavili za kandidata v kmetskih občinah na shodu pri Sv. Luciji zemljemerca Janeza Lapanjo iz Kobarida, v četrtek so ga v Gorici klerikalni poglavarji zvrgli. Pravijo, da bi utegnil kandidirati ali Torkar iz Podbrda ali pa cerkljanski župan Kosmač. Lapanja je bil v kuratoriju deželne hipotečne banke, kjer je služil na leto tisočake, kajti iz Kobarida je daleč v Gorico. Sedaj bo moral meriti zemljo, pa malo hitreje, kakor dosedaj! — Drugi odvrženi kandidat je šempaski župnik župan Blaž Grča. Na njegovo mesto je prišel „liberalec“ Zega iz Kanala. Tički v kietkah pojejo šempaskemu Blažu zahvalno pesem, ker so iz nevarnosti, da bi se ponovil v deželni zboru Blažev predlog, da naj se jih obdači.

Da je zavito poročilo v „Soči“ o shodu pri Rebku, se drzne trditi včerajšnji Frankotov „Glas“. Glede na to povemo, da je naše poročilo natančno in ne zavito. Mi nismo imeli ničesar prikrivati, pač pa je prikrito marsikaj v Frankotovem „Glasu“ ter zavito tako, kakor da bi bilo gospode sram!! Dr. Franko je imenoval napredno stranko — kliko; v poročilu v „Glasu“ pa je zatajil to lepo besedo. Prihodnjič bo imel morda še drzno čelo reči, da ni izustil besede klika! Naj le poskus! — Za poročilo v „Soči“ vzemamo rad vso odgovornost gospod Gabršček, ki je bil navzoč na shodu.

Marmelja iz Vrtojbe pravi, da se mu je očitelo v „Soči“, da je plačan agitator. To je bilo lani inkrat. — Ker pa že sega nazaj, naj se spomni še tistega človeka, ki je svojega očeta zvezal ter ga valjal po tleh, da se je zgrazala cela Vrtojba! Pravi tudi, da zapravlja denar. To je res! Žena joče doma, da jej zapravi vse, odkar leta za to neumno politiko. To je pravi odrešenik kmetov! Le za njim! Slava njemu, Frankotu in vsem drugim, ki so v njegovi družbi!

Lažljivo „Obrambno društvo“ v Ljubljani, v katerem kuje slavni dr. Lampe „popravke“, naznanja v „Slovencu“, da je razposlalo 1306 obvestil svojim članom o napadih po naprednih listih. Med temi listi je tudi „Soča“, in sicer je bilo slučajev 151. Popravkov pa je bilo priobčenih v „Soči“ le 8. Poslali so jih nam še nekaj več, pa smo jih vrgli v koš. Eden teh „popravkov“ je bil tako zamazan in spehast, da smo morali sklepati, da je imel Lampe v „Obrambnem društvu“ mal praznik pri spehu in vinu. — Zanimivo pa je to, da na 151 „napadov“ je bilo „popravljenih“ le 8. Kdor ve, kako politikujoči nunci radi „popravljajo“, mora dobiti prepričanje, kako britka resnica je bila pisana v vseh ostalih slučajih, taka, da se sploh niso upali s popravki ne dan, ker bi jim sledil komentar, ki bi grmel črnim politikom po ušesih. Seveda tudi onih 8 „popravkov“ ni nič popravilo, ampak le še poslabšalo prvotni utis dopisa ali notice. — „Obrambno društvo“ je bilo ustanovljeno z velikim pompom, ali propada, ker pač zmaga resnica, katero so hoteli njeni sovražniki pokriti z lažnjivimi popravki!

Za „Kitajski misijon“. — V številki za število „Cvetja z vrto v sv. Franciška“ je citati darove za kitajski misijon. Po 10, 15, 20 K darujejo razne brunne duše tudi iz naše dežele. V kmetski hiši pa je stok in jok, da ni denarja — za neumne misijone pa mečejo krone proč! Kaj naš brigajo „zamortki“ in misijonarji! Denar naj se porabi doma, da ne bo še več pomanjkanja. Če pa kdo kaj daruje, naj da za domače reveže in berače, katerih je polno. Domače uboge ljudi

se pusti hirati in umirati v hlevih in šupah, za kitajski misijon se pošilja iz dežele pa stotake in stotake! Zoper tako neumnost v ljudstvu naj se borijo novodobni kmečki zvelečarji!

Napisi po lekarnah v Gorici so le laški. Tako se naznanja ponočna služba v lekarnah, popoldnanska nedeljska služba le v laškem jeziku. To je naravnost nesramno preziranje slovenskega jezika po goriških lekarnah. Od koga pa živijo lekarnarji, če ne od Slovencev v 90%? Kaj celo v lekarnah v Gorici naj se uganja laška politika ter prezira slovenski jezik? Lekarna pač ne sme biti kraj za laško neumno gonjo proti slovenščini. Zahtevamo ponovno, da se napravijo poleg laških tudi slovenski napisi po vseh lekarnah. Delali bomo na to toliko časa, da jih dosežemo. Tudi občinstvo je dolžno to energično zahtevati po lekarnah.

Kaznilnica v Gradišču ob Soči so pregledovali v ta namen, če bi se dala porabiti za vojašnico. Ali komisija je izrekla, da bi to zahtevalo takih poprav in stroškov, da se ne splača tako prenavljanje.

Nemščina ima v Gorici posebne privilegije. Dočim zapostavljajo in prezirajo slovenščino, vtikajo Lahi nemščino, kamor morejo. Na razne plesse na Goriškem vabijo tudi v nemškem jeziku. Pa v kaki nemščini! Te dni smo čitali na nekem lepaku: „Der maskierte Dame hat Ball frei“.

Takso za pse in naznanilo treba podati po razglasu goriškega magistrata do 15. februarja t. l., in sicer na trgu A. Rotta št. 3.

Odprli lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Gironcoli-Pontoni. V teh dveh lekarnah bo tudi ponočna služba v času od 2. do 9. t. m.

Dobro domače zdravilo. Med domačimi zdravili, katere se uporablja pri prehlajenju itak kot pomirjujoče sredstvo, je najbolj priporočljivo Liniment. Capsici comp. s sidrom (nadmestilo za „Anker-Pain-Expeller“), katero izdeluje Dr. Richterjeva lekarna v Pragi. Cena je nizka: 80 v, K 1:40 in 2 — za steklenico; steklenica je v elegantni škatlici ter označena s sidrom.

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želodcu trpeče neprekosljivo sredstvo, katero ima prednost pred vsemi drugimi dražilnimi čistil. kroglicami in grenicami.

Cena orig. škatlje K 2.—
Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Moll-ovo Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Boletine olajšujejo in okrepujejo staroznansko sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste.

Orig. steklenica K 1:80

Na prodaj po vseh lekarnah in mrolilnicah. Glavna lekarna

A. MOLL, c. in hr. dvorni založnik, Dunaj, I. Tuchlauben 9.

Zaloga v Gorici v lekarnah: G. Cristofolletti, A. Gironcoli.

Politični pregled.

Istrski deželni zbor bo sklican mogoče še ta mesec. Ob tej priliki bi zborovala zopet komisija za rešitev volilne reforme. Dosedanja poročila o uspehih konference na Dunaju so prenegljena.

Enketa za saniranje deželnih financ se bo vršila začetkom marca t. l. v finančnem ministerstvu. Enkete se udeležijo zastopniki vseh dežel.

Dve novi ministerstva v Avstriji. — Ustanovi se baje ministerstvo za promet: pošta, brzojav, javne zgradbe in ministerstvo za socialne reforme.

Razne vesti.

O napadu na voznika pri Devinu. — Na kratko smo že sporočili o napadu na mlinarskega hlapca Petra Furlanija pri Devinu. Naj navedemo še podrobnosti. K Furlaniju je prisedel na voz oni mladi človek, kateri je potem streljal nanj.

V torek je peljal Furlan moko v Sv. Križ. Preko Devina se je s praznim vozom vračal okoli 7. ure in četrt večer. Z njim na vozu je bil oni človek, ki ga je potem skušal vmoriti. Furlan je bil vstavljen pred gostilno g. Plesa, pustil je konja z vozom na cesti, a on

je z onim človekom vstopil v prodajalno g. Plesa, ter si dal prinesiti kozartek žganja in je rekel tudi Furlanu, naj ga spiže kozartek, češ, da plača on. Furlan pa ni hotel piti. No, malo za tem sta se odpeljala dalje. V Devinu pravijo, da je oni mladi človek moral imeti kakih 20 let. Na sebi da je imel dolgo črno suknjo, a na glavi črn mehak klubuk, stisnjen na sredi po dolgem; imel da je belo srajco z ovratnikom navzdol in rdečo ovratnico z belimi pikicami, a na prsih je imel šopek cvetlic. Postave je bil srednje in srednje životen. Govoril je pa slovenski.

Odhajaje iz Devina, sta šla Furlan in oni človek z vozom proti Tržiču, ker se nahaja mlin mej Tržičem in Devinom, in sicer blizu Jamelj. Ko sta prišla do južne železnice med Devinom in Tržičem, je zločinec vstrelil dvakrat na Furlana. Streljal je nanj od zadej: s prvim strelom ga sploh ni zadel, a z drugim ga je zadel v kost na hrbtu pod ramo. Furlanova konja sta se vsled strelav splašala in začela dirjati; obenem je bilo pa čuti ropot nekega drugega voza, ki je šel nekoliko sto metrov pred Furlanovim vozom. Zločinec bi bil najbrže že streljal na Furlana in bi ga bil gotovo tudi končal, a zbal se je najbrže drdranja onega voza in popustil je svojo žrtev ter pobegnil. Pripoveduje se sedaj, da so se orožniki, ki so bili takoj obveščeni o dogodku, nemudoma podali lovit zločince in da so ga imeli že skoraj v rokah, a da se mu je vendar posrečilo, da jim je všel.

O zločincu trdijo, da je čevljar Avgust Semulič, doma iz Brestovice na Krain in tam rojen leta 1888. V Brestovici ima mater. V torek večer, po izvršenem poskusu umora na Petru Furlanu, je Avgust Semulič prišel ob 10. uri domov v Brestovico k svoji materi. Tam je prenočil. V sredo v jutro je pa rano vstal in ob 4. uri zjutraj je že odšel iz Brestovice. Odhajaje je pa pozdravil svojo mater rekši: „Zbogom, mati! Najbrže me vidite danes zadnjič, in tudi Brestovica me morda ne bo videla nikdar več!“ In na to je odšel.

Iz raznih drugih dejstev bi se pa dalo sklepati, da je Semulič tudi morilec kočjažev Praznika, Mohoroviča in Lovrenca Vidava. Najprej način zločina: zločinec si izbere žrtev, ne da bi vedel, ima li človek, ki ga hoče on vmoriti, kaj denarja pri sebi; zločinec vmori svojo žrtev, strelja manje z revolverjem — in zločinec strelja na svojo žrtev od zadej. Poleg tega vstrelil zločinec na vsako svojih žrtev dvakrat. Dalje odgovarja opis zunanosti Avgusta Semuliča zunanosti morilca pokojnega Mohoroviča in zunanosti pokojnega Lovrenca Vidava, kakor so to zunanost opisale osebe, ki so morilca videle v kočiji pok. Mohoroviča oziroma v kočiji pok. Lovrenca Vidava.

Semulič je čevljar. Delal je v veži hiše št. 27 v ulici della Ferriera, a stanoval je v I. nadstropju iste hiše v Trstu.

Mnenje, da bi bil Semulič morilec kočjažev v Trstu, je najbrže napačno. Semulič je videl denar Furlanijev v prodajalni v Devinu, ko je ta plačeval. To ga je najbrže zmotilo, da je streljal na Furlanija. V Divači so aretirali nekega človeka, o katerem se sodi, da bi bil Semulič.

Hrvatski tamburaški klub „Domoljub“ v Krku priredi 8. febr. t. l. veliki ples v prostorih „Hrvatskega Doma“ v Vrbniku v korist družbe sv. Cirila in Metoda za Istro.

Labodl so se pojavili to zimo na Hrvatskem: redki gostje.

Menelik je podaril papežu dva lepa veličastna leva, za katera so hitro napravili prostore v Vatikanu.

Na obćnem zboru društva „Zvezda“ na Dunaju, ki se je vršil dne 19. t. m., je bil izvoljen sledeči odbor: Predsednik G. Matko Kosi, urednik c. kr. korespondenčnega urada; I. podpredsednik Franjo Šustersič, poštni eksp.; II. podpredsednik g. Nikolaj Dominiko, sodnijski pristav pri najv. sodišču; tajnik gosp. Herman Furlan, uradnik Osvrednje banke čeških hranilnic; blagajnik Jakob Volk, uradnik; blagajnika namestnik g. Avgust Šuligoj, dvorni sluga; odborniki gg. Vončina, pošt. eksp., Franjo Merlak, c. kr. uradni sluga, Ivan Peterman, pošt. eksp.; namestniki gg. Jakob Štuka, posestnik, Peter Kusterle, c. kr. dvorni uslužbenec; pregledniki gg. Ivan Luzar, viš. rev. juž. žel., Alojzij Močnik, c. kr. uslužbenec in trgovec, Jakob Šeme, c. kr. uradni sluga.

Proda se

dobro ohranjena salonska suknja

z telovnikom.

Naslov pové upravništvo.



Varstvena znamka: „sidro“
Liniment. Capsici comp.
Nadmestilo za



Anker-Pain-Expeller
je povsod pripoznano kot najboljšo sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno 80 vin., K 1:40 in 2 — se dobi po vseh lekarnah. Pri nakupu tega tako priljubljenega domačega zdravila se je posluževati le originalnih steklenic v škatljah z našo varstveno znamko „sidrom“ ker le tako je zagotovljeno, da je izdelek pravi.
Dr. RICHTERJEVA LEKARNA
k „slatemu levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpoložljiva.

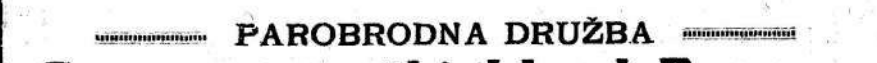




Išče se stanovanje

obstoječe iz 2 ali 3 sob in kuhinje
za družino brez otrok.
Ponudbe na upravništvo „Soče“
pod sifro „Stanovanje“.





PAROBRODNA DRUŽBA
Severno-nemški Lloyd-Bremen
(NORDDEUTSCHER LLOYD-BREMEN)
Redne parobrodne črte iz Bremena v Novi-York, Baltimore, Galveston, Buenos Aires, kakor tudi po pristaniščih južne Azije, Avstralije itd.

Parobrodni Nemškega severnega Lloyda:
178 velikanskih brzih parnikov, z dvema vijakoma za transoceanske vožnje, od katerih 30 s 15.000 ton.
11 velikih parobrodov za prevažanje blaga; 2 velika parnika za vezbojne.
Vsega skupaj 440 parnikov, od katerih 172 brzih, opremljenih z modernim komfortom, ki preplujejo ocean v 4 dneh. 470 agencij v prvih svetovnih pristaniščih.
Cene zmerné. Dobra hrana na parniku.
Informacije in pojasnila daje

F. STUMPE
Glavni zastopnik v Trstu
Piazza Giuseppina 1.
Telefon št. 2088.

Spretna trgovska moč.

25—28 let star, neoženjen gospod
se sprejme v večji tovarni.

Zahteva se popolno znanje nemščine in slovenščine
v govoru in pisavi. Laščine zmožni imajo prednost.

Pozneje se poveri zastopstvo kot potovalec.

Penudbe s podrobnimi podatki, naj se pošiljajo pod šifro:

„W. N. 958“

na Rudolf Mosse-ja, Dunaj I.

Trgovina z vinom in žganjem na debelo pri Sv. Luciji ob Soči.

Za pristnost vina se jamči. Razpošilja se od
56 litrov naprej.

CENE ZMERNE.

Za obila naročila se toplo priporoča

Franc Fon, lastnik.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!



Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi des Havre
v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila za nabo
najstarejšo firmo

Zwillingenbart, Basel (Švica) Centralbahnhof 2.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

MIZARSKA ZADRUGA V SOLKANU,

tovarna pohištva in stavbenih izdelkov.

Lasten železniški tir
Gorica drž. kol. — Solkan

Žage v Sočeski
(last verskega zaloga).

Osrednje vodstvo: Trst Androna della Torre št. 1.

Intarurban. telef.: Gorica št. 74, Trst št. 1631. — Tel.: Zadruga, Used. A. B. C. Code v. Edit.

Zaloga: Solkan; Trst, Via Rettori 1, Via Lazzaretto Vecchio 32;
Reka, Via delle Pile št. 2; Spljet, ulica Sv. Dujme, Na novo obali.

Zastopstva: Egypt in Levanta.

Vposluje okroglo 400 uslužbencev ter ima nad 150 H. P. parnih in električnih
gonilnih sil — Lastne električne centrale. — Letna produkcija K 600.000.

Izdeluje pohištvo vseh slogov, ter vsa stavbena dela.

Tehnični in fotografski zavod v Solkanu.

Opravlja popolnoma: Hotele, vile, cerkve, šole i. t. d.

Les se pripravlja v posebnih pečeh na par, ki se razgrejejo do 60°.

Zadružne glavnice K 90.000. — Garancijska rezerva K 120.000. — Rezerva za izgube K 21.000.

Zadružni urad v Solkanu sprejema hranilne vloge ter jih obrestuje po 5—6%.

Lovski pes,

(Forstehhund) ki čuje na ime
„Nogi“, belo-rumen

se je zgubil.

Kdor ga privede lastniku:
dr. W. Weinlechner, Via Tre
Rè št. 5 — dobi 20 kron na-
grade.

Žene!

Ako trpite na strjenju krvi in na po-
dobnih boleznih, tedaj pišite na P. Ziervas-a
Kalk 244 pri Kolinu ob Reni.

Nekatera od sto in sto zahvalnih pisem:

„Gospa B. iz W. piše: Lepa hvala! Vaše
sredstvo je učinkovalo že 5. dan“.

Gospa L. v M. piše: „Priporočila bom vsakomu
Vaše izvrstno sredstvo ter ne bom sama nikoli brez
njega“.

Arhitekt S. v M. piše: „Za izbrano postrežbo
se zahvaljujem. Pri moji ženi je Vaše sredstvo že po
2-dnevni rabi brez bolečin učinkovalo“.

Proti pošiljati 1 marke nemške veljave (tudi
v znakah) pošljem knjigo: „Motenje peride“ spisal
dr. Med. Levis. — Pojasnila brezplačno.

Za odgovor naj se priloži znakom.

Postavno zavarovano!



Vsako posnemanje se kaznuje.

Edino pristen je samo

Thierry-jev balzam

z zeleno nuno. 12 melih ali 6
dvojnatih steklenic ali 1 velika
specijalna steklenica s patento-
vanim zamaškom K 5—.

Thierry-jevo Centifolijno mazilo

proti vsem, še tako zastarelim
ranam, vnetjem, itd. 2 lončka
K 3-60 pošilja le proti pred-
plačilu zneska ali povzetja.

Obe domači sredstvi stl najbo ji
povsod znani in starodavni.

Naročila naj se naslovi:

Lekarna A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu Slatini.
Zaloga skoro v vseh lekarnah. Brošure s tisočimno
roiginalnimi zahvalnimi pismi zastoj in poštne prosti.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga ==

== oljkinega olja

prve vrste

najboljših (vredk iz Istre, Dalmacije Melfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron 1'12, 1'20, 1'36,
1'44, 1'60, 1'80, 2'—, za luči po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštne preste na dom. Posodo se
pušča kupcu do popolne uporabe olja; po
vporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga
mila in sveč.

Cene zmerne

Pijanosti ni več



Uzorec tega čudežnega izdelka
„COZA“ se pošlje brezplačno.

More se dati v kavi, v mleku, v
pivu, v vinu ali v jedilih ne da bi
pivec to zapazil.

Prasek „COZA“ učinkuje čudovito,
tako, da se pivcu pristudi alkohol in
vse alkoholne in močne pijače. Ta
prasek deluje tako mirno in gotovo,
da mu ga smejo dati žena, sestra ali
bdi dotičnika, ne da bi on zapazil, kaj
je resnično povzročilo njegovo ozdrav-
ljenje.

Prasek „COZA“ je prinesel mir v
tisočere družine, je rešil ogromno oseb
sramote in ponižanja, da iz takih oseb
je celo napravil čvrste, močne in vsakega dela zmožne
ljudi. Ta prasek je že marsikatero mladeniča spravil
nazaj na pravo pot sreče ter je podaljšal za mnogo let
življenje mnogim osebam. — Zavod, ki poseduje ta čudo-
delni prasek, pošlje vsem onim, ki zahtevajo knjigo s
1500 zahvalami in en vzorec. Dopisujejo se v nemškem
jeziku.

Zajamčeno je, da je prasek popolnoma neškodljiv.
COZA INSTITUTE 62, Chancery Lane,
London 255 (Anglija)
Na pisma je ajati znakom 25, na dopisnice za 10 sto

Srebrna svetinja na svetovni razstavi v Parizu I. 1900. Srebrna svetinja na dunajski razstavi 1902.

Najbolji škrob

GLANCINE

Fritz Schulz ml.

akc. družba v Eger in na Lipskem.

Glancine daje najlepše perilo.

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga
imate, omislite si najnovejšo marko
„Original-Victoria“ in najboljšega
izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se
prepričala, da ostane „Original“ le
najboljši.

Original-Victoria stroji delajo še
po 15-letni
uporabi brezsumno.

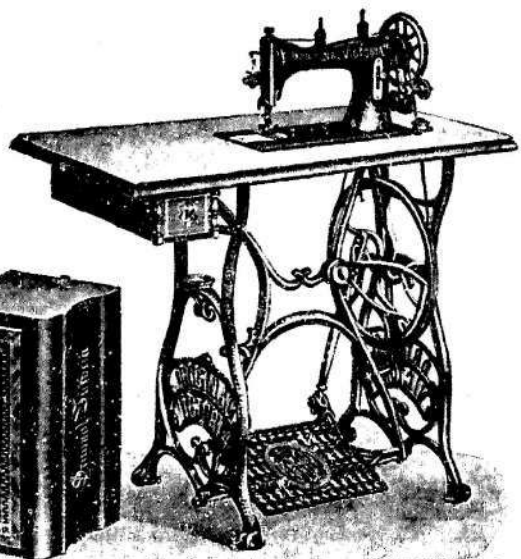
Original-Victoria stroji so nepre-
kosljivi
za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Victoria stroji so najpri-
pravnejši
za umetno vezenje (rekamiranje).
Tvrda stavi na razpolago strankam
učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Victoria stroji so najbo-
ljši izde-
lek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.
Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat
si pred nakupom „Original-Victoria
stroje.

Edina zaloga „Original-Victoria“
in drugih šivalnih strojev, dvokoles-
ne, orokja, municije in vseh lovskih
prijav pri trdk



KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Plazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

BRATOV BRANCA V MILANU

Jedini lastniki načina za izdelovanje,

je najbolj učinkujoča želodčna grenčica sveta!

Neizogibno potrebno v vsaki družini!

Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kavarn

== SVETOVNO ZNANI ==

FERNET-BRANCA